

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף מ"ח ע"ב

פרשת תזריע

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מִהַשְׁמָאל לְאַרְבַּעַתָּן, אָמַר לִיה כָּלָא אִפִּי אָדָם הוּו, וּבִהֵהוּא דִּיוֹקְנָא דָאָדָם, אֲתַחֲזִיין כָּל גִּוּוּנִין וְכָל דִּיוֹקְנִין. כְּמָה דְתַנִּין אֲנָפּוּי אֲנָפִי נֶשְׂרָא, לָא דֵהוּא נֶשְׂרָא, אֶלָּא דְאֲתַחֲזִי בְּדִיוֹקְנָא דָאָדָם, מַשּׁוּם דְכָלִּיל כָּל גִּוּוּנִין וְכָל דִּיוֹקְנִין.

תרגום לעברית

שְׁנִינוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּתוּב (יחזקאל א) וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, הַכֹּלֶל שֶׁל הַכֹּל, וְהַכֹּל כְּלוּלִים בְּדְמוּת הַזֹּאת. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָרִי כָתוּב וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְׁמָאוֹל לְאַרְבַּעַתָּן? אָמַר לוֹ, הַכֹּל הָיוּ פְּנֵי אָדָם, וּבְאוֹתָהּ דְמוּת שֶׁל אָדָם נִרְאִים כָּל הַגִּוּוּנִים וְכָל הַדְּמִיּוֹת. כְּמוֹ שֶׁשְׁנִינוּ, פְּנֵי פְנֵי נֶשֶׁר, לָא שְׁהוּא נֶשֶׁר, אֶלָּא שְׁנִרְאָה בְּדְמוּת שֶׁל אָדָם, מַשּׁוּם שְׁכּוּלֵל אֶת כָּל הַגִּוּוּנִים וְכָל הַדְּמִיּוֹת.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תָּא חֲזִי, כָּל מָאן דְּאִיהוּ תַּחֲתוּ שׁוֹלְטֵנִי דָאָדָם, אֲתַקְרִי אִישׁ. מַשּׁוּם דְּאֲתַתְקֵן בְּגִוּוּנָא דָאָדָם, מִדְּרָגָא אַחֲרָא דֵּהוּא בֵּיה בְּקִדְמִיתָא. דְתַנִּיא בְּרָזָא עֲלָאָה (תרומה קע"ח ע"ב, מ"ו ע"ב) בְּסִפְרָא דְצִנִּיעוּתָא, כִּד אֲתַבְּרִי אָדָם, נַחַת בְּדִיוֹקְנָא קִדִּישָׁא עֲלָאָה, וְנַחֲתוּ עֲמִיה תִּרִין רוּחִין, מִתִּרִין סְטֵרִין, מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, כָּלָלָא דָאָדָם.

וְרוּחָא דִּימִינָא, אֲתִקְרִי נְשָׁמְתָא קְדִישָׁא, דְּכְתִיב, (בראשית ב) וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נְשָׁמַת חַיִּים.
וְרוּחָא דְשָׁמְאָלָא, אֲתִקְרִי נָפֶשׁ חַיָּה, וְהָוָה אֵזִיל וְנָחִית מֵעִילָא לְתַתָּא, וְלֹא אֲתִישְׁבָּא
בְּהָדִי אַחֲרָא.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, בא ראה, כל מי שהוא תחת שלטונו של אדם, נקרא איש, משום
שהתמקן בגוף של אדם מדרגה אחרת שהיתה לו בראשונה. שלמדנו בסוד עליון
בספרא דצניעותא, כשנברא אדם, ירד בדמות קדושה עליונה, וירדו עמו שתי רוחות
משני צדדים, מימין ומשמאל, הכלל של אדם. והרוח של הימין נקראת נשמה קדושה,
שכתוב (בראשית ב) וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נְשָׁמַת חַיִּים. והרוח של השמאל נקראת נפש חיה,
והיתה הולכת ויורדת ממעלה למטה, ולא מתישבת עם האחרת.

טקסט הזהיר

כִּד הָוָה עֵייל שְׁבָתָא, וְהָוָה חֵב אָדָם, אֲתַעְבִּידוּ (נ"א אתנגידו) מִהֵוָּא רֹחָא שְׁמָאָלָא,
בְּרִיין מִתְּפַשְׁטֵן בְּעֵלְמָא, וְלֹא אֲסִתִּימוּ גּוּפָא דְלֵהוֹן. וְאֲתַחֲבְרוּ בְּהַאי גּוּפָא דְאָדָם,
בְּדְכוּרָא וְנוֹקְבָא, וְאֲתִילִידוּ בְּעֵלְמָא. וְאֵלִין אֲקֵרוּן נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם. (כ"ה ע"א) תְּנָא,
עֲלֵאין מַנְיָהּ דְּלֹא אֲתִדְבְּקוּ לְתַתָּא, וְתִלְיִין בְּאַוִּירָא, וְשִׁמְעִין מַה דְּשִׁמְעִין מְלַעֲיָלָא.
וּמַנְיָהּ יְדַעִין אֵינּוּן אַחֲרָנִין לְתַתָּא.

תרגום לעברית

כאשר נכנסה השבת ואדם היה חוטא, נעשו (נשפעו) מאותה רוח השמאל בריות
שמתפשטות בעולם, וגופם לא הסתים, והתחברו עם גוף האדם הזה, עם זכר ונקבה,
ונולדו בעולם. ואלו נקראים נגעי בני אדם. למדנו, העליונים מהם שלא נדבקו למטה
ותלויים באויר, ושומעים מה ששומעים מלמעלה, ומהם יודעים אותם האחרים למטה.

תנא, מן בוצינא דקרדינותא, נפקין תלת מאה ועשרים וחמש ניצוצי, מתגלפין ומתאחדן כחדא מסטרא דגבורה, דאקרון גבורות, (ס"א ומתלכדן) כחדא, ואתעבידו חד. (גופא) וכד עיילין אלין בגופא, אקרי איש. (ס"א ולא איש דא) דא דתנינן איש תם וישר איש צדיק, ואיש דהכא, איש מלחמה כתיב, דכלא סליק דינא, וכלא חדא. אמר רבי יהודה אמאי. לא הוה בידיה (דרבי יצחק). אתו שאילו קמיה דרבי שמעון, אמר לון, תו קשיא, דהא תנינן כתיב (בראשית ב) לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת, ותנינן מאן איש דא חסד, והכא אמריתו דהוא דינא.

תרגום לעברית

למדנו, מהניצוץ הקשה יוצאים שלש מאות ועשרים וחמשה ניצוצות, חקוקים ואחוזים יחד מצד הגבורה, שנקראים גבורות, (ומתלכדים) יחד ונעשו אחד (גוף). וכשאלה נכנסים לגוף, הוא נקרא איש. (ולא איש זה) זה ששנינו, איש תם וישר איש צדיק. והאיש של פאן, כתוב איש מלחמה, שהכל עולה דין, והכל אחד. אמר רבי יהודה, למה? לא היה בידו (של רבי יצחק)? פאן שאילו לפני רבי שמעון. אמר להם, עוד קשה, שהרי שנינו שפיתוב, (בראשית ב) לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת. ושנינו, מי זה איש חסד, וכאן אמרתם שהוא דין?

טקסט הזוהר

אלא הכי תאנא, כלא הוא בחד מתקלא סלקא, וכלא חד. ומשום דדיני תתאי מתאחדן (נ"א ומתלכדן) ומתחברן בשערוי דהאי. אקרי הוא דינא קשיא, וכד אתעבר מניה שערא דרישא, אתבסם, ודינין דלתתא לא אזדמנו. ובגין כך אקרי טהור. דלא אקרי טהור, אלא כד נפיק מסטרא דמסאבא, וכד נפיק מן מסאבא, אקרי טהור. דכתיב, (איוב יד) מי יתן טהור מטמא. מטמא ודאי, והכא כתיב, ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא.

אֵלָא כֹּה לְמִדְנֹ, הַכֹּל הוּא בְּמִשְׁקַל אֶחָד עוֹלָה, וְהַכֹּל אֶחָד. וּמִשּׁוּם שֶׁהַדִּינִים הַתַּחְתּוֹנִים אֲחוּזִים (וּמִתְלַכְדִּים) וּמִחֻכָּרִים בְּשַׁעְרוֹתָיו שֶׁל זֶה, הוּא נִקְרָא הַדִּין הַקָּשָׁה, וּכְשֶׁעוֹבֵר מִמֶּנּוּ הַשַּׁעַר שֶׁל הָרֹאשׁ - נִמְתָּק, וְהַדִּינִים שֶׁל מִטָּה לֹא מְזַדְמָנִים, וּמִשּׁוּם כֹּה נִקְרָא טְהוֹר. שְׁלֹא נִקְרָא טְהוֹר, אֵלָא כְּשִׁיּוּצָא מִצַּד הַטְּמֵאָה, וּכְשִׁיּוּצָא מִצַּד הַטְּמֵאָה נִקְרָא טְהוֹר, שְׁכֵתוֹב (אִיּוֹבִיד) מִי יִתֵּן טְהוֹר מִטְּמֵא. מִטְּמֵא וְדֹאֵי, וְכֵאן כְּתוּב וְאִישׁ כִּי יִמְרֹט רֹאשׁוֹ קִרְחַת הוּא טְהוֹר הוּא.

טקסט הזוהר

וְתֵא חֲזִי, בְּרִישָׁא דְהָאֵי אִישׁ, בּוֹצִינָא דְקִרְדִּינוּתָא. וּבִגִּין כֹּה גּוֹלְגֶלְתָא דְרִישָׁא דְהָאֵי, סוּמְקָא כֹּלָא כְּוּוֹרְדָא, וְשַׁעְרֵי סוּמְקֵי בְּגוֹ סוּמְקֵי, וְתִלְגִּין מִנִּיהּ כְּתָרִין תַּתְּאִין דְלִתְתָא, דְמִתְעָרִין דִּינִין בְּעֵלְמָא. וְכֵד אֲתַעֲבֵר מִנִּיהּ שַׁעְרָא וְאֲתַגְלִישׁ, מִחֻסָּד עֲלָאָה אֲתַבְּסָם כֹּלָא, וְאֲתַקְרִי טְהוֹר עַל שְׁמִיהּ.

תרגום לעברית

וּבֹא רֹאָה, בְּרֹאשׁ הָאִישׁ הַזֶּה נִיצוֹץ הַקָּשָׁה, וּמִשּׁוּם כֹּה גּוֹלְגֶלְתַּת הָרֹאשׁ שֶׁל זֶה אֲדָמָה כֹּלָה כְּשׁוֹשְׁנָה, וְהַשַּׁעְרוֹת אֲדָמוֹת בְּתוֹף אֲדָמוֹת, וְתִלּוּיִים מִמֶּנּוּ כְּתָרִים תַּחְתּוֹנִים שֶׁלֹּמְטָה שְׁמַעוֹרָרִים דִּינִים בְּעוֹלָם, וּכְשֶׁעוֹבֵר מִמֶּנּוּ הַשַּׁעַר וְנִגְלֵשׁ, מִחֻסָּד הָעֲלִיּוֹן הַכֹּל נִמְתָּק, וְנִקְרָא טְהוֹר עַל שְׁמוֹ.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵי אֲתַקְרִי עַל שְׁמִיהּ, קְדוּשׁ אֲתַקְרִי, וְלֹא טְהוֹר. אָמַר לִיהּ לֹאוּ הֵכִי, דְקְדוּשׁ לֹא אֲתַקְרִי אֵלָא כֵּד תְּלִי שַׁעְרָא. דְקְדוּשָׁה בְּשַׁעְרָא תְּלִי, דְכְתִיב, (בְּמִדְבָר ו) קְדוּשׁ יְהִי גִדְל פְּרַע שַׁעַר רֹאשׁוֹ. וְהָאֵי אֲקָרִי טְהוֹר, מִסְטָרָא דְתִלְגִּין לְתַתָּא מִנִּיהּ, וּבִגִּינִי כֹה אֲתַעֲבֵר מִנִּיהּ שַׁעְרָא, וְאֲתַדְכֵּיָא.

אמר רבי יהודה, אם נקרא על שמו - קדוש נקרא ולא טהור? אמר לו, לא כה, שקדוש לא נקרא אלא כשהשער תלוי, שהקדשה תלויה בשער, שכתוב (במדבר ו) קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו. וזה נקרא טהור, מהצד שתלויים למטה ממנו. ומשום כה עובר ממנו השער ונטהר.

טקסט הזוהר

ותא חזי כל מאן דאיהו מסטרא דדינא, ודינין מתאחדין ביה, לא אתדכי, עד דאתעבר מניה שער, ומדאתעבר מניה שער אתדכי. ואי תימא אדם. לאו הכי, דהא הוא שלימותא דכלא, ורחמי אשתכחו ביה. בגין כה לאו הכי דכלהו קדושאן וקדישין אתייחדו ביה. אבל האי, הוא דינא, ודיני אתאחדן ביה, לא אתבסם עד דאתעבר מניה שער.

תרגום לעברית

ובא ראה, כל מי שהוא מצד הדין והדינים נאחזים בו, לא נטהר, עד שעובר ממנו השער. ומשעובר ממנו השער, נטהר. ואם תאמר אדם - לא כה, שהרי הוא שלמות הכל, ונמצאים בו רחמים. משום כה לא כה, שכל הקדשות והקדושים התיחדו בו. אבל זה - הוא דין, והדינים אחוזים בו, לא נמתק עד שעובר ממנו השער.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"ט ע"א) ♦

טקסט הזוהר

תא חזי, דהא ליואי דאתו מהאי סטרא דדינא, לא מתדכאן עד דאתעברו מנהון שער, דכתיב, (במדבר ח) וכה תעשה להם לטהרם הנה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וגו'. ובגין דיתבסמון יתיר, בעי כהנא דאתא מסטרא דחסד עלאה, לארמא

לֹזֶן, דְּכָתִיב, (במדבר ח) וְהִנִּיף אֶהְרֹן אֶת הַלּוּיִם תְּנוּפָה לִפְנֵי יי'. כָּמָה דְּאִיְהוּ לְהֵאֵי אִישׁ
דְּלַעֲיִלָא, דְּכֹד בְּעֵי לְאַתְבָּסְמָא

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, שְׁהֲרִי הַלּוּיִם שְׂבָאוּ מִצַּד הַדִּין הֵזָה לֹא נִטְהָרִים עַד שְׁעוֹבֵר מֵהֶם הַשָּׁעַר, שְׂכָתוּב
(שם ח) וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהָרֵם הֵזָה עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאת וְהֶעֱבִירוּ תַעַר עַל כָּל בְּשָׂרָם
וְגו'. וְכִדִּי שְׂמִמְתְּקוּ יוֹתֵר, צָרִיךְ הַכֹּהֵן, שֶׁהוּא מִצַּד הַחֶסֶד הָעֲלִיוֹן, לְהָרִים אוֹתָם, שְׂכָתוּב
וְהִנִּיף אֶהְרֹן אֶת הַלּוּיִם תְּנוּפָה לִפְנֵי ה'. כִּמוֹ שֶׁהוּא לְאִישׁ הֵזָה שְׂלֻמְעֵלָה, שְׂכָאֲשֶׁר רוֹצֶה
לְהִתְמַתֵּק יוֹתֵר, מִתְּגַלֶּה בּוֹ חֶסֶד עֲלִיוֹן, וְנִמְתָּק. וּמִמְתִּיק הוּא לְמִטָּה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.